

Vai mums nav iemesla priecāties?

Elders Dīters F. Uhtdorfs
no Divpadsmit apustuļu kворuma

Šī ir prieka pilna reliģija, ar cerību, spēku un brīvību.

Mana sirds joprojām gaviļē Svētajā Garā no šorīt kopīgi dziedātās dziesmas:

*"Ak, līksmosim mēs šajā glābšanas dienā.
Vairs izbrīnā neklusēs cilvēka prāts."
(„Ak, līksmosim mēs,” Baznīcas dziesmas, 6).*

„Šie brāļa Viljama Felpsa mūzikas vārdi kontrastē ar pasaules tendenci vērst mūsu uzmanību tikai uz negatīvo. Tā ir taisnība, mēs dzīvojam laikā, kas Svētajos Rakstos paredz karu, karu daudzināšanu un zemestrīces dažādās vietās, kā arī to, ka “visa zeme būs satraukta un cilvēku sirdis pamirs izbailēs” (M&D 45:26).

Bet kā tas ietekmē mūs kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļus? Vai mēs dzīvojam ar bažām, bailēm un uztraukumu? Vai saskarsme ar grūtībām ir iemesls tam, lai mēs nebūtu priecīgi?

Katram no mums ir dažādas dzīves pieredzes. Dažas no tām ir prieka pilnas, citas ar bēdām un nenoteiktību. Es atceros, kad manai ģimenei manā bērnībā bija grūts periods.

Tā bija 1944. gada ziema, viena no aukstākajām Otrā Pasaules kara laikā. Pretinieks virzījās mūsu pilsētas virzienā, un manai mātei vajadzēja paņemt mūs, četrus bērnus, atstāt visu, kas mums piederēja, un pievienoties miljoniem bēgļu, kas izmisīgi devās meklēt drošu patvērumu. Mūsu tēvs joprojām kalpoja armijā, bet viņš ar māti bija vienojies, ka, ja tie kādreiz tiks šķirti kara laikā, tad satikšanās vieta būs manu vecvecāku mājās. Viņi juta, ka tajā vietā viņiem ir visreālākās iespējas atrast pajumti un drošību.

Bīstamo kara apstākļu dēļ kā dienā, tā naktī pagāja daudzas dienas, līdz mēs nonācām pie maniem vecvecākiem. Manas atmiņas par to laiku saistās ar tumsu un aukstumu.

Tēvs atgriezās pie mums sveiks un vesels, taču mūsu nākotne bija ļoti neskaidra. Mēs dzīvojām trūcīgos pēckara apstākļos, ar postošām bezcerības sajūtām un nomācošām bažām par nākotni.

Neskatoties uz visu notiekošo, mana ģimene iepazinās ar Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu un atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija dziedinošo vēsti. Šī vēsts visu izmainīja; tā pacēla mūs pāri ikdienas grūtībām. Mums joprojām bija problēmas un smagi apstākļi, bet evaņģēlijs ienesa gaismu, cerību un prieku mūsu dzīvē. Vienkāršās un patiesās evaņģēlija mācības sasildīja mūsu sirdis un apgaismoja mūsu prātus. Tās palīdzēja mums paskatīties uz sevi un uz pasauli ar citām acīm un no cita skata punkta.

Mani dārgie brāļi un māsas, vai atjaunotais Jēzus Kristus evaņģēlijs un mūsu pieredze tam nav liels iemesls, lai priecātos?

Lai kur jūs arī dzīvotu uz šīs zemes un lai ar kādām grūtībām jums nākas saskarties, es

liecinu jums, ka Jēzus Kristus evaņģēlijam ir svēts spēks pacelt jūs augstumos no vājuma vai arī tādām situācijām, kuras dažreiz liekas nepanesami smagas. Tas Kungs zina jūsu apstākļus un grūtības. Viņš ir sacījis Pāvilam un visiem jums: "Tev pietiek ar Manu žēlastību." Mēs varam atbildēt kā Pāvils: "Mans spēks nespēkā varens padarīts. Tad nu daudz labāk lielšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār mani" (2. korintiešiem 12:9).

Kā Jēzus Kristus Baznīcas locekļi mēs varam cerēt uz apsolītajām svētībām, ko saņēmām, kad stājāmies kristības derībā un pieņēmām Jēzus Kristus evaņģēliju.

Kas ir Jēzus Kristus evaņģēlijs?

Jēzus Kristus evaņģēlijs ir labā vēsts, prieka vēsts un daudz kas vairāk. Tas ir pestīšanas evaņģēlijs, kā atkārtoti to ir teicis Jēzus Kristus, Viņa apustuļi un pravieši. Tā ir mana svēta pārliecība, ka visa patiesība un gaisma, kas izriet no Dieva, ir Jēzus Kristus evaņģēlijā.

Dievs, mūsu mīlošais Debesu Tēvs, ir sacījis, ka tas ir Viņa darbs un Viņa godība, "īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvību" (Mozus gr. 1:39). Dievs ir evaņģēlija autors; tā ir galvenā Dieva pestīšanas un Izpiršanas ieceres daļa. Tas ir saukts par Jēzus Kristus evaņģēliju, jo, tikai pateicoties Jēzus Kristus Izpiršanai, pestīšana ir iespējama. Pateicoties Izpiršanai, visi vīrieši, sievietes un bērni ir izpirkti no fiziskās nāves, un visi tiks atbrīvoti arī no saviem grēkiem ar nosacījuma, ja pieņems un paklausīs Jēzus Kristus evaņģēlijam (skat. M&D 20:17–25; 76:40–42, 50–53; Mozus gr. 6:62).

Kristus evaņģēlijs ir vienīgais patiesais evaņģēlijs, "netiks dots neviens cits vārds, ne cits ceļš, ne veids, kā glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem, kā vien iekš un caur Kristus, Tā Visvarenā Kunga, Vārdu" (Mosijas 3:17; skatīt arī Almas 4:12).

Evaņģēlija pamatprincipi ir atrodami viscaur Svētajos Rakstos, bet visskaidrāk ir izskaidroti Mormona Grāmatā, kā arī Džozefam Smitam dotajās atklāsmēs. Jēzus Pats nepārprotami sludina Savu doktrīnu, Savu evaņģēliju, kuram Dieva bērniem ir jāpakļaujas, lai „iegūtu mūžīgo dzīvi” (M&D 14:7; skat. arī 3. Nefijs 11:31–39; 27:13–21; M&D 33:11–12).

Evaņģēlijs ir skaidrs un vienkāršs. Tas sniedz atbildes uz vissarežģītākajiem dzīves jautājumiem, pat bērns to var saprast un pielietot. Nefijs ir sacījis: "Mana dvēsele priecājas skaidrībā; jo tādā veidā Dievs Tas Kungs veic Savu darbu starp cilvēku bērniem. Jo Dievs Tas Kungs dod gaismu saprašanai; jo Viņš runā uz cilvēkiem viņu valodā pēc viņu saprašanas" (2. Nefija 31:3).

Arī Džozefs Smits tikpat skaidri un vienkārši turpināja skaidrot, kas ir evaņģēlijs, kodolīgi vēstot pasaulei evaņģēlija vadošos principus un priekšrakstus (skat. Ticības Apliecinājumi 1:3), kuri jums ir jāpieņem, lai saņemtu evaņģēlija mūžīgās svētības.

Pirmkārt, ticība Tam Kungam Jēzum Kristum — ticēt Izpircējam, Dieva Dēlam, "ar nesatricināmu ticību Viņam, pilnībā paļaujoties uz Tā nopelniem, kam ir vara izglābt" un tad „virzoties uz priekšu ar nelokāmību Kristū, . . . baudot Kristus vārdu" (2. Nefija 31:19–20).

Otrkārt, grēku nožēlošana, kas ietver domāšanas maiņu un prasa upurēt Viņam kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu. Atmetiet grēku un kļūstiet lēnprātīgi un pazemīgi, tādi kā mazi bērni (skat. 3. Nefijs 9:20, 22).

Treškārt, kristīšana, iegremdējot ūdenī, grēku piedošanai, un kā derība turēt Dieva baušļus un uzņemties uz sevis Kristus vārdu.

Ceturtkārt, roku uzlikšana Svētā Gara dāvināšanai zināma arī kā kristības ar uguni, kas mūs šķīsta un dara Dieva pestītus, piedzimušus no Gara (skat. Mosijas 27:26; 1. Pētera 1:23).

Svētā Gara dāvana, kas caur priesterības pilnvarām tiek dota no Debesu Tēva, iekļauj žēlsirdības pilnu apsolījumu: "Ja jūs uzsāksit šo ceļu un saņemsit Svēto Garu, tas rādīs jums visu, kas jums jādara" (2. Nefija 32:5). Pateicoties pastāvīgai Svētā Gara klātbūtnei, katrs Baznīcas loceklis var saņemt Kristus vārdus jebkurā vietā un jebkurā laikā. Šī personiskā svētā vadība mums palīdz saglabāt nelokāmu ticību Jēzum Kristum un izturēt līdz pārbaudījumu dienu beigām. Vai tas nav brīnišķīgi!

Vai mums nav iemesla priecāties?

Ko nozīmē — izturēt līdz galam?

Svētie Raksti mums māca, ka tad, kad esam pieņēmuši kristības priekšrakstu un saņēmuši Garu, mūsu uzdevums ir izturēt līdz galam (2. Nefija 31:20).

Kad biju jauns zēns, izturēt līdz galam man pārsvarā nozīmēja, ka man bija vienkārši vairāk jāpacenšas palikt nomodā līdz Baznīcas sapulču beigām. Vēlāk, būdams pusaudža gados, mana izpratne par izturību līdz galam tikai nedaudz palielinājās. Es to saistīju ar mūsu dārgo vecāka gadu gājuma cilvēku pūliņiem palikt uzticīgiem līdz savas dzīves beigām.

Izturība līdz galam jeb palikšana uzticīgam visiem Jēzus Kristus evaņģēlija likumiem un priekšrakstiem visas dzīves laikā ir pamata nosacījums, lai saņemtu glābšanu Dieva valstībā. Šis mācību aspekts atšķir Pēdējo Dienu Svētos no daudzām citām kristiešu konfesijām, kuras māca, ka glābšanu saņems visi, kas vienkārši tic un atzīst, ka Jēzus ir Kristus. Tas Kungs skaidri ir sacījis: "Ja tu turēsi Manas pavēles un pastāvēsi līdz galam, tev būs mūžīgā dzīve, un šī dāvana ir lielākā no visām Dieva dāvanām" (M&D 14:7).

Tādēļ izturība līdz galam nav vienkārši pasīva dzīves grūto apstākļu paciešana, cenšanās kaut kā izdzīvot. Mēs esam aktīva reliģija, palīdzot Dieva bērniem iet pa šauro jo šauro taku, ļaujot attīstīties viņu potenciālam šajā dzīvē, lai kādu dienu atgrieztos pie Dieva. Raugoties ar šādu perspektīvu, izturība līdz galam ir brīnišķīga un pacilājoša, nevis drūma un nomācoša. Šī ir prieka pilna reliģija, ar cerību, spēku un brīvību. "Ādams krita, lai cilvēki varētu būt; un cilvēki ir, lai viņi varētu gūt prieku" (2. Nefija 2:25).

Izturība līdz galam ir katras minūtes, katras stundas un katras dienas, no saulrieta līdz saules lēktam, piepildījums mūsu dzīvē. To var panākt ar savu disciplinētību Dieva baušļu ievērošanā.

Jēzus Kristus evaņģēlijs ir dzīvesveids. Tas nav tikai paredzēts svētdienām. Tas nav kas

tāds, ko varam praktizēt ieraduma vai tradīcijas pēc, ja vēlamies iemantot apsolītās svētības. "Nepievilieties; Dievs neļaujas apsmieties: jo, ko cilvēks sēj, to viņš arī pļaus" (Galatiešiem 6:7).

Izturība līdz galam nozīmē neatlaidīgi darīt labu, cenšoties ievērot baušļus un darot taisnības darbus (skat. M&D59:23). Tas prasa uzupurēšanos un smagu darbu. Lai izturētu līdz galam, mums ir jāuzticas Debesu Tēvam un jāveic gudras izvēles, ieskaitot tādas kā desmitās tiesas un ziedojumu maksāšana, mūsu tempļa derību godināšana un kalpošana Tam Kungam un cits citam, brīvprātīgi un uzticīgi pildot savus Baznīcas aicinājumus. Tas nozīmē stipru raksturu, nesavtību un pazemību; tas nozīmē godīgumu un patiesumu pret To Kungu un citiem. Tas nozīmē veidot mūsu mājas par drošu aizsardzības un patvēruma vietu no pasaulīgā ļaunuma; tas nozīmē mīlēt un cienīt savu laulāto dzīvesbiedru un bērnus.

Darot visu, kas ir mūsu spēkos, lai izturētu līdz galam, mūsu dzīve ievērojami uzlabosies. Mēs iemācīsimies "darīt labu tiem, kas mūs ienīst, un lūgt par tiem, kas mūs vajā" (Mateja 5:44). Svētības, ko saņemam šajā dzīvē par izturēšanu līdz galam, ir īstas un lielas, bet tās, kuras varam saņemt pēc šīs dzīves, ir ārpus mūsu saprašanas robežām.

Jēzus vēlas, lai jūs gūtu panākumus

Mani dārgie brāļi un māsas, būs dienas un naktis, kad jūs izjutīsiet izmisumu, kad jūsu sirdis būs smagas un galvas noliektas. Tādos brīžos, lūdzu, atcerieties Jēzu Kristu, Izpircēju, un to, ka Viņš ir šīs Baznīcas galva. Šis ir Viņa evaņģēlijs. Viņš vēlas, lai jūs gūtu panākumus. Tikai šā iemesla dēļ Viņš atdeva Savu dzīvību. Viņš ir dzīvē Dieva Dēls un ir apsolījis:

"Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt" (Mateja 11:28).

"Jo kalni atkāpsies un pakalni sakustēsies, bet Mana laipnība neatkāpsies no tevis" (3. Nefijs 22:10). "Es atkal par tevi apžēlošos, saka Tas Kungs, Tavs Pestītājs" (3. Nefijs 22:8).

Mani dārgie draugi, Pestītājs dziedē salauztas sirdis un apsien jūsu brūces (skat. Psalmi 147:3). Vienalga, cik lielas ir jūsu grūtības un lai kur arī jūs dzīvotu uz šīs zemes, jūsu piederība Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai un Jēzus Kristus dziedinošais evaņģēlija spēks jūs svētīs, lai jūs varētu izturēt līdz galam ar prieku.

Par šo es liecinu no visas savas sirds un prāta svētajā Jēzus Kristus Vārdā, āmen.